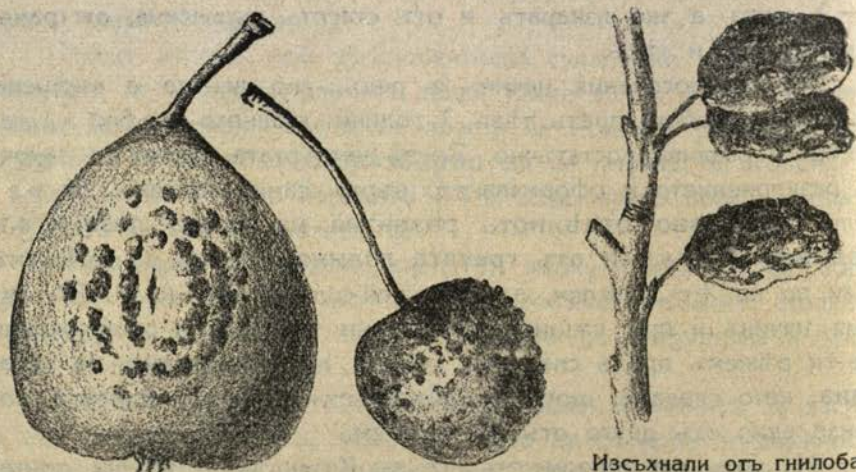

Доколко заразителна е тая болестъ, можемъ да сждимъ по мѣстата, дето плодетъ сж допрѣни. Стига единъ плодъ да е загнилъ, заразява и допрѣния до него, докато цѣлиятъ кичуръ загние.

Плодове круши и череши, заразени съ гнилоба.

Изсъхнали отъ гнилоба сливи, останали и презъ зимата на клончето.

Не винаги обаче загиватъ така плодетъ. Нѣкои ябълки почерняватъ, добиватъ лъскава поврхнина и се сбръчкватъ. Една частъ отъ болнитѣ плодове окапва на земята, а друга остава да виси по дърветата и чакъ на пролѣтъ окапва.

* * *

Какъ се развива тая гжбичка? — Най-лесно ще забележимъ това по гнитѣ плодове. Месото на такъвъ плодъ е меко и изпълнено съ гжбни влакна. Тия гжбни влакна завършватъ съ синджирчета, съставени отъ невидими съ просто око гжбни спори. Тѣ сж сиви и яйцевидни. Външнитѣ спори опадватъ и се замѣстватъ отъ следващитѣ нови. Това става непрекъснато и презъ цѣлото лѣто.

Откжснатитѣ спори биватъ разнасяни отъ насѣкомитѣ, дъжда и капешитѣ отъ листъ на листъ росни капки. Така болестъта се разпространява по другитѣ здрави плодове. (Изъ Кюстендилъ се срѣщатъ градини, чиито плодове сж напълно съсипани отъ гнилоба).

Гнилобнитѣ спори проникватъ въ плодетъ презъ тѣхнитѣ ранички, които често се образуватъ било отъ студъ, било отъ топлината или отъ разни насѣкоми. Веднажъ навлѣзли въ плода, гжбичнитѣ влакнѣца се размножаватъ, разклоняватъ се и го умъртвяватъ.